

ogfaa jeg har at gjøre med Hensyn til dette Lovudkastets tredie Affnit, idet jeg forud skal bemærke, at jeg vil fremsætte dem i størst mulige Korthed, baade af Hensyn til Tiden og ogsaa, fordi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe) allerede har udtalt Meget af det, jeg kunde ønske at sige. Det, som Lovudkastets tredie Affnit gaar ud paa, er jo at forsøge paa at indføre en lignende Procesform udenfor Kjøbenhavn som den, Loven af 11te Februar 1863 indførte for Kjøbenhavn. Jeg skal nu ganske lade det staae hen og ikke indlade mig paa, hvorvidt virkelig den Procesform, vi indførte ved Loven af 11te Februar 1863, egentlig var noget særdeles Udmærket, om det egentlig var nogen væsentlig Binding. Det er Noget, jeg altid har været nogen Tvivl om; det er altid forekommet mig, at den nye Lov ikke passede saa udmærket godt til den gamle Klædning. Men under alle Omstændigheder er der jo det, at der her hverken er den Anledning til at indføre noget Saadant, som der var i Kjøbenhavn, ikke heller er der den Mulighed for at indføre en saadan mundtlig Procesform, som var tilstede i Kjøbenhavn. Jeg siger, at der ikke er den Anledning dertil. Thi hvad var Anledningen til, at man kom derhen til ved Loven af 11te Februar 1863? Det var jo det, at man var i højeste Grad misfornøiet med den ganske særegne Maade, hvorpaa disse Sager vare blevne afgjorte i Kjøbenhavn. Der havde eksisteret den saakaldte Politidirecteurs Protocol, ved hvilken deslige Sager bleve afgjorte. Det var en Institution, som, hvis den var bleven udviklet fornuftmæssig og i Overensstemmelse med Lovens virkelige Mening og Indhold, maaskee slet ikke vilde være bleven saa utaalselig, men den var ved Misbrug og slet Anvendelse kommen i høj Grad i Had i Kjøbenhavn. Man vilde høre fra den, og man vilde da have Noget ganske forskjelligt derfra. Man saae, at det, som havde været det Uheldige i det Foregaaende, var denne Afgjørelse hemmelig i Protocollen. Man vilde have noget ganske Nyt, en mundtlig og offentlig Proces. Men noget Saadant finder ikke Sted udenfor Kjøbenhavn, der har denne Betragtning slet ikke gjort sig gjældende, og den

Omstændighed, at man for Kjøbstæderne vil indføre Politivedtægter, staaer jo aldeles ikke i Forbindelse med en Forandring af Procesformen fra den hidtidige til en mundtlig og offentlig. Men saa er der den anden Omstændighed, at der aldeles ikke er Mulighed for at indføre en mundtlig og offentlig Procesform udenfor Kjøbenhavn. Der mangler aldeles Mulighed derfor, fordi der mangler Afvikelse mellem Retspleien og Politiet. Det, der hidtil har gjort, at den hele Ordning, som Loven af 11te Februar 1863 indførte, har staaet saa godt an, som den dog nu har i Kjøbenhavn, er væsentlig det, at man har faaet en Fornemmelse af, at Sagerne blive afgjorte af en virkelig uafhængig, upartist, udenfor Sagen staaende Myndighed, men det er det, som aldrig vil kunne naaes udenfor Kjøbenhavn. Der, hvor Politimesteren og Dommeren er samme Person, vil det ikke kunne naaes, der, hvor han skal sidde og dømme netop i Sager, hvor der ofte handles om Embedshandlinger, som ere udgaaede fra ham selv, hvor der ofte handles om Bedømmelser af Handlinger, der ere begaaede af det ham underordnede Personale, som han fortrinlig er opfordret til at vaage over, der har man ingenjohelst Sikkerhed eller Garanti for en fuldkommen upartist og rolig Afgjørelse af Sagerne. Det er ogsaa det, som Lovudkastet stærkt har følt og har udtalt baade i Ord og ogsaa udtalt i Gjering, thi har jo netop paa Grund af dette Hensyn indført Appel i disse Sager. Men naar man først kommer dertil, at man indfører den nu kjendte Art af Appel i en offentlig og mundtlig Procesform, har man dermed staaet den offentlige og mundtlige Procesform ihjel. De Ting ere uforeneltige. I det Dieblis, Sagen skal være Gjenstand for Appel, maa der finde en saadan Fixering Sted af, hvad der er foregaaet ved den underordnede Instants, at den overordnede Instants kan være istand til at dømme fuldkommen saa sikker i Sagen som den underordnede Instants, der har seet det hele Forhold for sine Dine, — ellers bliver det en Appel fra en bedre instrueret Ret til en slettere instrueret Ret — og derved falder hele Mundtligheden bort, det bliver nødvendigt at protocollere i disse